

Αγαπητοί μου· Πατέρες, αδελφοί και αδελφές μου.

Οι Έλληνες, από τα αρχαία χρόνια, επιζητούσαμε να ανακαλύψουμε το Θεό. Η ελληνική μυθολογία, η λογοτεχνία και η φιλοσοφία δηλώνουν την εναγώνια εκείνη προσπάθεια. Ο Πλάτωνας, τελικά, αποφάνθηκε ότι: «ο Θεός δεν γίνεται να ενωθεί με τον άνθρωπο». Την λύτρωση της ελληνικής διανοήσεως, έφερε η Εκκλησία όταν ομολόγησε: «ο Θεός φανερώθηκε με σάρκα»! Έτσι, η Ορθόδοξη Χριστιανική πίστη μας εκκεντρίζει τον καθένα μας στην Αγία Τριάδα, καθώς κοινωνούμε το Σώμα και το Αίμα του Δευτέρου Προσώπου της, του θεανθρώπου Ιησού Χριστού.

Οι Χριστιανοί Έλληνες βιώνουμε εμπειρικά αυτό το θαύμα ως το πρώτιστο και μόνο μυστήριο της Εκκλησίας μας. Όταν οι Χριστιανοί ζούμε το Χριστό διαρκώς ανάμεσά μας, τότε και το ψωμί με το κρασί, που προσκομίζετε οι Χριστιανοί στους Ναούς, γίνεται Σώμα και Αίμα Του πάνω στην Αγία Τράπεζα. Αυτή η εξαιρετική ευεργεσία του Θεού προς όλους μας, γίνεται εύκολα και ορατά μέσω της Εκκλησίας Του.

Οπωσδήποτε, όμως, ο Θεός έχει κι άλλους τρόπους να συνάπτει σχέση και κοινωνία με τους εκλεκτούς Του. Έτσι η Παρθένος Μαρία ήταν ο πρώτος άνθρωπος που κοινωνήσε το Χριστό, όταν Τον πήρε ολόκληρο μέσα της. Ο ευγνώμων ληστής κοινωνήσε το Χριστό, όταν διέκρινε το Θεό στο διπλανό του εσταυρωμένο. Η οσία Μαρία η Αιγυπτία κοινωνούσε καθημερινά το Χριστό στην έρημο, καθώς γιγάντωνε εκεί η δύναμη της μετανοίας της. Οι συλίτες και οι αναχωρητές κοινωνούσαν αδιάκοπα τον Χριστό με την επίπονη άσκησή τους.

Τα παραδείγματα αυτά δείχνουν ότι η Εκκλησία δεν έχει αδιέξοδα στην ποιμαντική της και η πνευματικότητά της δεν είναι μονόδρομος. Έτσι, στα χρόνια των Κατακομβών μετέδιδε τη θεία Κοινωνία μέσα σε εσκαμμένα μήλα, ενώ αργότερα, σε περιόδους εκτεταμένων πανδημιών, μέσα σε ξεχωριστά σκεύη. Το σημαντικό δεν είναι ο τρόπος με τον οποίο κοινωνούμε, αλλά, ο χώρος από τη ζωή μας που παραχωρούμε στον Χριστό. Είναι βασική η σωματική παρουσία μας στο Ναό, αλλά βασικότερη είναι η πνευματική μας σχέση με τον Χριστό και η λογική λατρεία Του.

Αγαπητοί μου,

Τα κρούσματα του κορονοϊού στην Χώρα μας αύξάνουν επιδημικά. Οπωσδήποτε πολλοί συνάνθρωποί μας είναι φορείς του μικροβίου. Γι' αυτό, σας παρακαλώ πολύ ο Επίσκοπός σας, να μείνουμε πλέον κλεισμένοι στα σπίτια μας. Όλοι μας και κυρίως τα νέα παιδιά, οι μαθητές και οι μαθήτριες των

Σχολείων μας. Να τηρήσουμε επακριβώς όσα η Κυβέρνηση για την Χώρα μας και ο Δήμος για την Επαρχία μας έχουν εξαγγείλει. Χρειάζεται να τηρήσουμε τα πρωτόκολλα που μας δίνονται από τους κρατικούς υπευθύνους και τους ειδικούς επιστήμονες. Ας μην κυκλοφορεί κανείς έξω στους δρόμους χωρίς σημαντικό λόγο. Μείνετε μέσα στα σπίτια σας. Επανασυνδεθείτε με τα μέλη της οικογενείας σας, παίξτε με τα παιδιά σας, συζητήστε μεταξύ σας τα ζευγάρια. Γονατίστε, προσευχηθείτε και διαβάστε. Όσοι δείξουν αδιαφορία στην τήρηση αυτών των εντολών και κυκλοφορούν ανεύθυνα στους δρόμους και σε συναντήσεις, αυτοί θα βασανίσουν και θα σκοτώσουν ευπαθείς συνανθρώπους μας κι αυτό θα είναι τεράστιο βάρος στην ψυχή τους.

Σας παρακαλώ, ακόμα, να περιορίσετε και τον ερχομό σας στους Ναούς. Φαίνεται περίεργο που σας ζητώ κάτι τέτοιο, όμως αυτό είναι το θέλημα του Θεού για το καλό όλων μας. Να μην έχετε ενδοιασμούς και ενοχές για την αποχή σας αυτή. Να εξασκήσετε την αγάπη σας προς το Θεό και τους συνανθρώπους σας με θερμή προσευχή μπροστά στο προσωπικό σας προσκυνητάρι. Το μυστήριο της ευσεβείας δεν έχει όρια. Η χάρη του Θεού δεν εγκλωβίζεται σε τοπικά και γεωγραφικά στεγανά. Προσέξτε! μην πει κανείς «εγώ θα πάω και θα με προστατέψει ο Θεός!»! Δεν «εκπαιράζεται» ο Θεός, ούτε επιτρέπεται οι χριστιανοί, με την ασθενική πίστη μας, να καυχώμαστε για τη δύναμη των μυστηρίων του Θεού. Κι αν ο καλός Θεός θέλει να δοκιμάσει την πίστη μας, όπως δοκίμασε τον Ιώβ; Εμείς που καθημερινά δεχόμαστε τις ευεργεσίες Του, θα αρνηθούμε τώρα τις δοκιμασίες, τις ασθένειες και τον θάνατο; Ας μην ξεφύγουμε από τα δημιουργικά χέρια Του, ακόμα κι αν αυτά μας πονέσουν. Όταν μας πονάει η αγάπη του Θεού, είναι επειδή μας προστατεύει από κάτι χειρότερο, που συνήθως εξυφαίνει η αποστασία μας, η αμαρτία και η αμετανοησία μας.

Λοιπόν, οι Ναοί μας θα λειτουργούν μόνο κάθε Κυριακή πρωί για να τελείται η θεία Λειτουργία από τις 9.00 μέχρι τις 10.00, με έναν ιερέα μόνο και έναν ψάλτη. Τις υπόλοιπες ιερές Ακολουθίες και τους λαοφιλείς Χαιρετισμούς στην Παναγία μας, σας συστήνω και σας παρακαλώ να τις τελείτε στα σπίτια σας. Να μετατρέψετε τα σπίτια σας σε Εκκλησίες και έτσι, διόλου δεν θα διακοπεί η κοινωνία μας με το Χριστό. Οι άγγελοι του Θεού θα μεταφέρουν το Χριστό στα σπίτια μας για να μας συναντήσει στα δωμάτιά μας, στα κρεβάτια μας αν είμαστε κλινήρεις ή καλύτερα γονατισμένους μπροστά στην άχραντη εικόνα Του.

Αυτή η μέριμνα, αποφυγής του συγχρωτισμού, δεν αφορά στην εγωϊστική προστασία του εαυτού μας, όχι! Λαμβάνεται εκτάκτως, ώστε να μην γίνουμε αιτία διασποράς του ιού και αφορμή να βασανιστούν ηλικιωμένοι συνάνθρωποί μας, εγκυμονούσες γυναίκες, πολυ-ασθενείς και βαρειαί εγχειρισμένοι συνάνθρωποί μας ή κάποιοι που έχουν λανθάνουσες αρρώστιες οι οποίες δεν έχουν ακόμα εκδηλωθεί.

Θα διερωτηθούν κάποιοι: «γιατί, δεν μπορεί να μας σώσει ο Θεός;» Βεβαίως και μπορεί, όμως δικαιούται να δοκιμάζει την πίστη μας. Γι' αυτό εμείς Του ζητάμε διαρκώς να μας φυλάξει από κάθε κακό, να μας αυξάνει την πίστη και στο τέλος να γίνεται στη ζωή μας, όχι το δικό μας θέλημα αλλά το δικό Του.

Οπότε, ας μην τaráζεται η καρδιά σας, ας μην ανησυχεί ο λογισμός σας. Είτε μέσα στο Ναό, είτε κλεισμένοι στο σπίτι, ας μένουμε νοερά κοντά στο Χριστό μας. Στο μυαλό μας και στην καρδιά μας να πλημμυρίζει η παρουσία του Χριστού, της Παναγίας και των αγίων μας. Η προσευχή μας ας είναι θερμή

και ζωντανή για όλους τους συνανθρώπους μας. Ας θυσιάσουμε τη γνώριμη άνεσή μας για χάρη τους. Ας μείνουμε προσευχόμενοι μέσα στα σπίτια μας. Ας στερηθούμε, ακόμα και τις ιερές Ακολουθίες, ώστε να βοηθήσουμε να περάσει γρήγορα η θεϊκή αυτή δοκιμασία. Μετά, έχουμε χρόνο να καλύψουμε τα κενά, να διορθώσουμε τις απουσίες μας. Μετά, θα αναπληρώσουμε τη στέρηση αυτή, δεν θα βγαίνουμε από τους Ναούς νύχτα και ημέρα.

Πάντως, τώρα, η αγάπη μας στο Χριστό ας καλλιεργηθεί χάρη των συνανθρώπων μας και η ασκητική υπακοή μας στην Εκκλησία ας υπηρετήσει την κοινωνία μας.

Ακούστε με, σας παρακαλώ, τον Επίσκοπό σας, που πονάει με όσα σας λέει, όμως έτσι πρέπει, έτσι θέλει ο Θεός να πράξουμε.

† Ο Αλεξανδρουπόλεως Άνθιμος